

شماره ۲۷۵

تاریخ ۱۴ / ۸ / ۱۳۷۹

پیوست

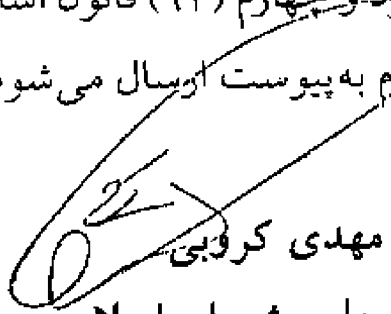
جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

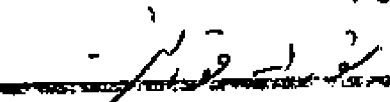
بیت‌المال

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۹۵۱۵/۱۸۲۴۲ مورخ ۱۳۷۹/۵/۱۶ دولت
در خصوص موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین
دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان که در جلسه
علنی روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۷۹/۸/۱۰ مجلس شورای اسلامی عیناً
به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی
جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می‌شود. ع.

مهدی کروبی

رئیس مجلس شورای اسلامی

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت : ۷۹/۱۱/۸۵۰ صبح
تاریخ ثبت : ۱۴ / ۸ / ۷۹ عصر
اقدام کننده :

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۷۵

تاریخ ۱۴ / ۸ / ۱۳۷۹

پیوست

بِسْمِ اللَّهِ

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۷۹/۱۱/۸۴ صبح

تاریخ ثبت: ۷۹/۸/۱۴ عصر

اقدام کننده:

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از

سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت

جمهوری آذربایجان

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان، مشتمل بر یک مقدمه و دوازده ماده تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان که از این پس طرفین خوانده می شوند،
با علاقمندی به تقویت بیشتر همکاری اقتصادی بین خود، به ویژه در مورد سرمایه گذاری سرمایه گذاران هر یک از طرفین در قلمرو طرف دیگر.
با تصدیق آنکه توافق در مورد نحوه رفتار با اینگونه سرمایه گذاریها عامل به جریان افتادن سرمایه و فناوری و توسعه اقتصادی طرفین خواهد گردید.
و با این توافق که رفتار عادلانه و منصفانه نسبت به سرمایه گذاری به منظور حفظ چارچوبی با ثبات برای سرمایه گذاری و حداکثر بهره برداری مؤثر از منابع اقتصادی مطلوب طرفین می باشد.
به شرح زیر توافق نمودند:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۷۵

تاریخ ۱۴ / ۸ / ۱۳۷۹

پیوست

تعلیه

ماده ۱ - تعاریف:

از نظر این موافقتنامه:

۱ - اصطلاح "سرمایه گذاری" طبق قوانین و مقررات طرف میزبان، شامل هر نوع دارائی به ویژه موارد زیر می گردد:

الف - سهم الشرکه، سهام یا هرگونه مشارکت دیگر در شرکتها،

ب - عایداتی که مجدداً سرمایه گذاری شود، حق ادعا نسبت به پول یا هر نوع حق دیگری نسبت به فعالیت مجاز قانونی مرتبط با یک سرمایه گذاری که دارای ارزش مالی باشد،

ج - اموال منقول و غیرمنقول و نیز هرگونه حقوق مربوط به آنها از قبیل رهن، حق حبس، وثیقه و حق انتفاع،

د - حقوق مالکیت صنعتی و معنوی از قبیل حق تألیف، حق اختراع، حق صدور پروانه (حق لیسانس)، طرحهای صنعتی، فرایندهای فنی و نیز علائم و اسامی تجاری، حسن شهرت تجاری و دانش فنی،

ه - حقوق کسبی اعطاء شده به وسیله قانون یا قرارداد حق اکتشاف، کشت، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی در قلمرو هر طرف.

۲ - اصطلاح "سرمایه گذار" در مورد هر یک از طرفین اطلاق می گردد به:

الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین همان طرف، اتباع طرف یاد شده به شمار می آیند.

ب - اشخاص حقوقی هر یک از طرفین شامل شرکتها، بنگاهها یا مؤسسات تجاری که به موجب قوانین و مقررات جاری همان طرف، به طور صحیح تشکیل و تأسیس شده و مقر و فعالیت اقتصادی حقیقی آنها در قلمرو همان طرف قرار گرفته باشد.

۳ - اصطلاح "عواید" به معنی و جوهی است که به طور قانونی از یک سرمایه گذاری حاصل شده باشد و به ویژه و نه منحصرأ شامل سود، پرداختهای ناشی از وام، عواید

تعالیه

سرمایه، سود سهام، حق الامتیاز و کارمزد می باشد.

ماده ۲ - تشویق، حمایت، رفتار:

۱ - هر طرف مبادرت به تشویق و ایجاد شرایط مناسب برای سرمایه گذاران طرف دیگر جهت سرمایه گذاری خواهد نمود و این سرمایه گذاریها را طبق قوانین و مقررات خود خواهد پذیرفت.

۲ - با رعایت قوانین و مقررات طرفین در رابطه با ورود، اقامت موقت و اشتغال خارجیان:

الف - اتباع هر یک از طرفین اجازه خواهند یافت که به منظور تأسیس، توسعه، اداره یا مشاوره در مورد عملیات سرمایه گذاری به قلمرو طرف دیگر وارد شده و در آن اقامت نمایند.

ب - شرکتهائی که به طور قانونی به موجب قوانین و مقررات یک طرف تأسیس شده اند، برای سرمایه گذاری در قلمرو طرف دیگر، اجازه خواهند یافت کارکنان رده های مدیریتی و فنی واجد شرایط و مجرب خود را به انتخاب خود، با رعایت قوانین و مقررات طرف میزبان استخدام نمایند.

۳ - هر طرف در قلمرو خود رفتار منصفانه و عادلانه نسبت به سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف دیگر را تضمین خواهد نمود. این رفتار از رفتار هر طرف نسبت به سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران داخلی خود، یا سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران مللی کامله الوداد در قلمرو خود، اگر رفتار اخیر مساعدتر باشد، نامساعدتر نخواهد بود.

۴ - مفاد این ماده هیچگونه تأثیری بر موافقتنامه های منعقد شده موجود یا آتی هر یک از طرفین در ارتباط با اتحادیه های گمرکی، سازمانهای اقتصادی منطقه ای یا موافقتنامه های بین المللی مشابه و نیز موافقتنامه های اجتناب از اخذ مالیات مضاعف نخواهد داشت.

تعلات

ماده ۳ - شرایط مساعدتر:

قطع نظر از شرایط تعیین شده در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که بین هر یک از طرفین و یک سرمایه گذار طرف دیگر مورد توافق قرار گرفته یا در آینده قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۴ - مصادره و جبران خسارت:

۱ - سرمایه گذاریها مصادره، ملی یا مشمول تدابیری مستقیم یا غیرمستقیم با تأثیرات مشابه نخواهند شد مگر اینکه این اقدامات برای یک هدف عمومی، به روشی غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت سریع، کافی و مؤثر خسارت، و برابر فرایند قانونی و اصول کلی مربوط به رفتار مقرر در ماده (۲) این موافقتنامه، انجام پذیرد.

۲ - جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه گذاری مصادره شده بلافاصله قبل از سلب مالکیت یا آگاهی از آن باشد، خسارت باید بدون تأخیر پرداخت شده و به ترتیب مندرج در بند (۲) ماده (۵) آزادانه قابل انتقال باشد.

۳ - سرمایه گذاران هر طرف متعاقد که سرمایه گذاریهای آنها به علت جنگ یا هرگونه درگیری مسلحانه، انقلاب، حالت اضطراری یا شورش یا دیگر حوادث مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت گردند، از رفتاری که نامساعدتر از رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث نباشد، هرکدام که از نظر جبران خسارت، اعاده مال و پرداخت غرامت چنین خسارتی مساعدتر باشد، برخوردار خواهند شد.

ماده ۵ - برگشت سرمایه و انتقال:

۱ - هر طرف با حسن نیت اجازه خواهد داد تمامی انتقالات مربوط به یک سرمایه گذاری به صورت آزاد و بدون تأخیر به داخل و خارج از قلمرو وی انجام گیرد، این

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۷۵

تاریخ ۱۴/۸/۱۳۷۹

پیوست

بِسْمِ اللَّهِ

انتقالات عبارتند از:

الف - عواید،

ب - مبالغ حاصل از فروش یا تصفیه تمام یا بخشی از سرمایه گذاری،

ج - حق الامتیازها و حق الزحمه های مربوط به قراردادهای انتقال فناوری.

د - جبران خسارات برابر ماده (۴)،

هـ - اقساط وامهای مربوط به سرمایه گذاری و نیز سایر پرداختهای ناشی از این وامها،

و - حقوق ماهیانه، دستمزدها و سایر وجوه دریافتی توسط اتباع یک طرف که

پروانه کار مرتبط با سرمایه گذاری را در قلمرو طرف دیگر اخذ کرده باشند،

ز - پرداختهای ناشی از اختلافهای مربوط به یک سرمایه گذاری.

۲ - انتقالها باید به طور سریع و به ارزش قابل تبدیل و به نرخ رسمی تبدیل در روز

انتقال انجام پذیرد.

ماده ۶ - جانشینی :

۱ - چنانچه سرمایه گذاری سرمایه گذار یک طرف در مقابل خطرات غیرتجاری

تحت نظام قانونی همان طرف بیمه شده باشد هرگونه جانشینی بیمه گر که از شرایط

قرارداد بیمه ناشی شود به وسیله طرف دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.

۲ - بیمه گر مستحق حقوق دیگری غیر از حقوقی که سرمایه گذار استحقاق آن را

داشته نخواهد بود.

۳ - اختلافات بین یک طرف و بیمه گر براساس مفاد ماده (۱۰) این موافقتنامه حل و

فصل خواهد شد.

ماده ۷ - عدول :

این موافقتنامه از:

تعالی

الف - قوانین و مقررات، رویه‌ها و روشهای اداری یا تصمیمات اداری یا قضائی هر یک از طرفین.

ب - تعهدات حقوقی بین‌المللی، یا

ج - تعهدات هر یک از طرفین، شامل تعهدات مندرج در یک موافقتنامه سرمایه‌گذاری یا یک مجوز سرمایه‌گذاری، که سرمایه‌گذارها یا فعالیتهای مرتبط را در موقعیتهای مشابه، از رفتاری مساعدتر از آنچه به موجب این موافقتنامه مقرر شده، برخوردار می‌نماید عدول نخواهد نمود.

ماده ۸ - رعایت تعهدات:

هر طرف رعایت مستمر تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاران طرف دیگر تقبل نموده است تضمین خواهد نمود.

ماده ۹ - دامنه شمول موافقتنامه:

این موافقتنامه فقط در مورد سرمایه‌گذاریهای اعمال می‌شود که به تصویب مراجع صلاحیتدار طرف میزبان رسیده باشد. مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران به نشانی جمهوری اسلامی ایران، تهران، میدان پانزده خرداد می‌باشد.

مرجع صلاحیتدار جمهوری آذربایجان وزارت روابط اقتصادی خارجی به نشانی جمهوری آذربایجان، باکو، خیابان گوربانف می‌باشد.

ماده ۱۰ - حل و فصل اختلافات بین یک طرف و سرمایه‌گذار طرف دیگر:

۱ - چنانچه اختلافی میان طرف سرمایه‌پذیر و یک یا چند سرمایه‌گذار طرف دیگر درباره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرف سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (یا سرمایه‌گذاران)

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۷۵

تاریخ ۱۴ / ۸ / ۷۹

پیوست

بسم الله

مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره به صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲ - چنانچه طرف سرمایه پذیر و سرمایه گذار (یا سرمایه گذاران) مزبور نتوانند ظرف مدت (۶) ماه از تاریخ ابلاغ ادعا توسط یک طرف به طرف دیگر به توافق برسند، هر یک از آنها می توانند اختلاف را در دادگاههای صالح طرف سرمایه پذیر مطرح و یا ضمن رعایت قوانین و مقررات مربوط خود به هیأت داورى سه نفره به شرح مندرج در بند (۵) ذیل ارجاع کند.

۳ - هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف سرمایه پذیر اقامه شود تا زمانی که در دست رسیدگی است قابل ارجاع به داورى نخواهد بود.

۴ - هر اختلافی که به داورى ارجاع شود از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنا خواهد بود. مع هذا مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داورى برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

۵ - طرف سرمایه پذیر یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) طرف دیگر هر کدام که بخواهند اختلافی را به داورى ارجاع کنند باید ضمن ارسال اطلاعیه کتبی برای دیگری، داور منتخب خود را معرفی نماید. طرف دیگر باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه یاد شده نسبت به معرفی یک داور اقدام کند و داوران منتخب باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب سرداور را تعیین نمایند. چنانچه هر یک از طرفین ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت یاد شده در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند هر یک از طرفین می تواند از رئیس دیوان داورى بین المللی اتاق تجارت بین الملل بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. در هر صورت سرداور باید از اتباع کشوری انتخاب شود که در زمان انتخاب با طرفین روابط سیاسی داشته باشد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۴۷۵

تاریخ ۱۴ / ۸ / ۲۷۹

پیوست

تعالیه

ماده ۱۱ - حل و فصل اختلافات میان طرفین:

۱ - طرفین با حسن نیت و روح همکاری جهت یافتن راه حل منصفانه و سریع برای هرگونه اختلاف درخصوص تفسیر یا اجرای موافقتنامه تلاش خواهند نمود. در این خصوص طرفین به منظور شرکت در مذاکرات مستقیم و هدفمند جهت نیل به چنین راه حلی توافق می نمایند. اگر طرفین نتوانند طی (۱۲) ماه از شروع اختلاف بین خود از طریق روش پیش گفته به توافق برسند، اختلاف می تواند بنا به درخواست هرکدام از طرفین به یک دیوان داوری سه نفره ارجاع شود.

۲ - هرکدام از طرفین ظرف دو ماه پس از دریافت درخواست، یک داور تعیین خواهد نمود. این دو داور، داور سوم را به عنوان سرداور انتخاب خواهند کرد که تابعیت کشور ثالثی را دارا باشد و کشور یاد شده در زمان داوری با طرفین روابط سیاسی داشته باشد. در صورتی که یکی از طرفین ظرف مدت مقرر داوری را تعیین ننماید طرف دیگر می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری تقاضای تعیین داور نماید.

۳ - در صورتی که دو داور ظرف مدت دو ماه پس از انتصاب خود نتوانند در مورد انتخاب سرداور به توافق برسند، سرداور بنا به درخواست هر یک از طرفین توسط رئیس دیوان بین المللی دادگستری تعیین خواهد گردید.

۴ - چنانچه در موارد مندرج در بندهای (۲) و (۳) این ماده، رئیس دیوان بین المللی دادگستری از انجام وظیفه یاد شده معذور یا تبعه یکی از طرفین باشد انتصاب توسط معاون وی انجام خواهد گرفت و چنانچه معاون وی نیز از انجام وظیفه یاد شده معذور یا تبعه یکی از طرفین باشد انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ یک از طرفین را نداشته باشد، انجام خواهد شد.

۵ - دیوان داوری سه ماه از تاریخ انتخاب سرداور فرصت خواهد داشت تا درخصوص آیین دادرسی، با رعایت سایر مفاد موافقتنامه، توافق کند در صورت عدم توافق، دیوان از رئیس دیوان بین المللی دادگستری درخواست خواهد کرد آیین دادرسی را

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۷۵ - ۱۹

تاریخ ۱۳۷۹ / ۱ / ۴

پیوست

بسم الله

با ملحوظ داشتن مقررات آیین داورى بین‌المللى که مورد قبول عمومى واقع شده تعیین نماید.

۶ - جز در مواردی که طرفین به نحو دیگری توافق کنند، ظرف هشت ماه از تاریخ انتخاب داور سوم کلیه لوایح تقدیم و تمامی رسیدگیها کامل خواهد شد و دیوان تصمیم خود را ظرف مدت دو ماه از تاریخ آخرین لوایح یا تاریخ پایان رسیدگی، هرکدام که دیرتر باشد، اتخاذ خواهد کرد. تصمیمات دیوان داورى با اکثریت آراء اتخاذ می‌گردد که برای طرفین قطعی و الزام‌آور خواهد بود.

۷ - هزینه‌های سرداور، دیگر داوران و نیز سایر هزینه‌های دادرسی به طور مساوی توسط طرفین پرداخت خواهد شد. با این وجود دیوان ممکن است با صلاحدید خود تصمیم بگیرد که یکی از طرفین نسبت بیشتری از هزینه‌ها را پرداخت نماید.

۸ - چنانچه اختلافی برابر مقررات ماده (۱۰) به دیوان داورى بین‌المللى دیگری ارجاع شده باشد و رسیدگی به آن در دادگاه مذکور ادامه داشته باشد به دیوان داورى بین‌المللى مقرر در این ماده ارجاع نخواهد شد. این امر مانع از انجام مذاکرات مستقیم و هدفمند میان طرفین نخواهد بود.

ماده ۱۲ - لازم‌الاجرا شدن، مدت و فسخ:

۱ - این موافقتنامه از تاریخی که مبادله اسناد مربوط به تصویب آن تکمیل شده باشد به موقع اجرا گذاشته خواهد شد. موافقتنامه برای یک دوره ۱۰ ساله لازم‌الاجراء خواهد بود و پس از آن نیز همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه برابر بند (۲) این ماده فسخ گردد. این موافقتنامه سرمایه‌گذاریهایی موجود در تاریخ اجرای آن و همچنین سرمایه‌گذاریهایی را که بعداً انجام یا تحصیل شوند شامل خواهد گردید.

۲ - هرکدام از طرفین می‌تواند با ارائه اطلاعیه کتبی یک ساله به طرف دیگر این موافقتنامه را در پایان اولین دوره ده ساله یا هر زمانی پس از آن فسخ نماید.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۷۵

شماره

تاریخ ۱۴ / ۸ / ۱۳۷۹

تاریخ

پیوست

بسم الله

۳ - این موافقتنامه با توافق کتبی طرفین قابل اصلاح می باشد. هرگونه اصلاحیه ای با اطلاع هر یک از طرفین به دیگری مبنی بر تکمیل کلیه الزامات داخلی برای قابل اجرا شدن چنین اصلاحیه ای قابلیت اجرا خواهد یافت.

۴ - مفاد کلیه مواد دیگر این موافقتنامه در مورد سرمایه گذاریهای انجام یا تحصیل شده پیش از تاریخ انقضای این موافقتنامه و نسبت به سرمایه گذاریهایی که این موافقتنامه به نحوی شامل آنها می گردد برای یک دوره ده ساله دیگر پس از تاریخ انقضاء همچنان قابل اجرا خواهد بود.

در تأیید مراتب بالا امضاء کنندگان زیر با اختیار کامل از طرف دولتهای متبوع خود این موافقتنامه را امضاء کرده اند.

این موافقتنامه در دو نسخه در باکو در روز هفتم آبان ماه ۱۳۷۵ هجری شمسی برابر با بیست و هشتم اکتبر ۱۹۹۶ به زبانهای آذربایجانی، فارسی و انگلیسی منعقد گردید و همه متون از اعتبار یکسان برخوردارند. در صورت اختلاف در تفسیر موافقتنامه متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

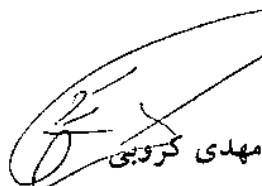
از طرف

دولت جمهوری آذربایجان

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و دوازده ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ دهم آبان ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و نه به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است.

مهدی کروی

رئیس مجلس شورای اسلامی